

173

Συμβιβασμός

φ. 99^v-100^r

/ Φ 100

Ἑβγαλμένη

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ Σεπτεβρίου 6/ με δύναμιν τοῦ παρ[] / γράμμαντος καὶ ἐλευθέρας συνβάσεως ὁμοφωνοῦ καὶ ταιριάζου ἀνάμεσάν τοις φιλικοῦ καὶ [ἀ] / δελφικοῦ τρόπου τὰ κάτωθεν ὀνοματισμένα μέρην ὅ τε μισέρ Γιαννάκης Μπονάνος καὶ [ἡ ἀ] / δελφὴν τοῦ ἡ κερά Φωτοῦ γνήσια ἀδέλφια καὶ παιδία νόμιμα τοῦ μισέρ Μιχάλη Μπο[νάνου] / καὶ ποτὲ Καλῆς τοῦ Λαμπριανοῦ καὶ θέλου ἐν μπρώτοις ὅτι τὰ ὅσαν ἐπουρκοδοθήτησαν [...] / κάθεν ἐνὸς ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν γονέους τοις νὰ εἶναι καλὰ νόμιμα καὶ ἀσάλευτα δοσ / μένα καὶ ἀφησμέναν τοις δίχως νὰ μπορῇ τινὰς νὰ σκανταλίσην ἕνας τὸν ἄλλον τοις / μὰ ἐπειδὴ καὶ ἡ μακαρίτην ἡ μητέραν τοις νὰ παραγγείλῃ εἰς τὸν θάνατόν της πῶς / τὸ ἀμπέλι τοῦ Καρκαλαῖ ποῦτονε ἀπὸ πουργίον της νᾶναι τῆς ἄνωθεν κερά Φωτοῦς καὶ νᾶλθου / -σιν σὲ μερικὸν σκάνδαλον διὰ τὴν ἀφορμὴν τούτην καὶ ἡ κερά Φωτοῦ νὰ προσδράμῃ εἰς / τὴν κρίσιν καὶ ν' ἀποδείξῃν κάθε λογῆς ἀπόδειξιν ἀποφασίστηκε νᾶναι ἐδικόν της καθὼς / διαλαβάνου οἱ μαρτυρίες καὶ τὸ χονκέτιν της καὶ ἔτζιν ἔστοντας μετὰ ταῦτα νὰ ὕπαν / δρέψῃν ὁ κύρης τοις τὸν ἄνωθεν Ἰωάννη καὶ νὰ θελήσῃν διὰ κακὴν τοῦ βουλή καὶ ὀρεξίν νὰ / γράψῃν καὶ τὸ ὅμοιον ἀμπέλιν εἰς τὸν ἰβεντάριον τοῦ ἄρχισεν νὰ δικαιολογᾶται ἀ / φὸν τόντε ὁ Ἰωάννης καὶ νὰ γυρεύῃν πρετεσιόνες μετὲς ὁποῖες ἔμελλε νὰ δράμου εἰς κρί / σεις καὶ ὁξοδες. Ἐτζιν μπαίνοντας εἰς τὸ μέσον τοις ὁ ἀφέντης Γιοζέφης Κορονέλλος / σήμερον δύο χρόνους καὶ προμετάροντας ὅτι νὰ συντράξουν εἰς κρίσιν νὰ παραλάβου / τέλεια εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰωάννη ἕνα κομμάτιν ἀμπέλιν ὅπου βαστᾷ τοῦ κυροῦ τοις εἰς τὸν / μέρος τῶν Κγεχριῶν ἡγουν ἀντὶς γιὰ ἐκεῖνον ποῦ προικοτάζειν τοῦ υἱοῦν τοῦ μείνοντας νοι / κοκύρης σὲ κεῖνον ποῦ ἔγραψεν τὸ ὁποῖο ἀμπέλι νὰ βάλῃν στὴν μέσην τοις ὁ Ἰωάννης με / τὴν ἀδελφὴν τοῦ παντοτινὰ καὶ πάλιν ἡ κερά Φωτοῦ ὥς σπλαχνικὴν ἀδελφὴν ἐστέρ / χθην νὰ βάλῃν καὶ αὐτὴν τὸ λεγόμενον ἀμπέλιν Καρκαλαῖ νὰ τῷχουν καὶ αὐτὸν μαζὶν / πάντοτε καὶ τὰ δύο καὶ ἔτζιν ἐμοίρασαν καὶ τῶν ἐδυονῶν τίς ἰντράδες τὴν ὅμοια χρο / νιά μὰ ἐπειδὴ καὶ ὁ καιρὸς νὰ μὴν δώσῃν χέριν ἀπὸ ἀναβολιὰ τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην / Γιοζέφην ἔστοντας ὁπέρισυν εἰς τὴν Τῆνο καὶ ὁφέτος ἐκεῖ ὅπου βρίσκεται καὶ μὴν λαβαί / νοντας ἡ κερά Φωτοῦ ἰντράδα ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν Κεχρῶν κατὰ τὸν συμβασμὸν τοις / ἔβαλε γνώμην νὰ μὴ δώκῃν μηδὲ αὐτὴν ἀπὸ τὸ ἐδικόν της τοῦ Καρκαλαῖ τίπετις ἔσ / τοντας λοιπὸ νὰ πέσῃν καὶ νὰ τὴν μπαρακαλέσῃν ὁ ἄνωθεν ἀδελφός της εἰς τὸν νὰ / μὴν φθείρου τὸν ἄνωθεν σιασμὸν καὶ ἡ κερά Φωτοῦ ἡ ἀδελφὴν τοῦ ὄντας

συνκατα / βατικὴν καὶ σπλαχνικὴν ἀδελφὴν ἤλθασιν τὴν σήμερον καὶ οἱ δύο εἰς
τὴν μπαρρησί / α ἐμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος φανεροῦ νοτάριου ζητώντας καὶ οἱ δύοοντος
νὰ εἰρηνευ / θοῦ καὶ νὰ ἀναπαυθοῦ εἰς τοῦτον τὸ μόνον ἡγου καθὼς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
ἦτονε ὁ ταιρι / ασμός τος διὰ μέσον τοῦ ἀφέντη Γιοζέφην. Ἔτζι πάλιν τὸν ἐστηρί-
ζουν καὶ οὕτως / μένειν καὶ ὑπόσχεται ὁ μισέρ Ἰωάννης νᾶναι κρατημένος τοῦτον
τὸν τρέχοντα / χρόνον τὸ περισσότερον ἕως τὸν ἄλλον νὰ συνδράμην μὲ κάθε λογῆς
μόδον καὶ / τρόπον γῆ μὲ καλωσύνη γῆ μὲ ἐσωτερικὴν γῆ μὲ ἐξωτερικὴν κρίσιν νὰ
κάμῃ νὰ / [.....]τον προικοχάρτιν του καὶ νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὸ προ-
λεγόμενον ἀ / μπέλι τῶν Κεχριῶ ἱποῦριν τὴν φυτεία τῶν Καλαμουριῶ καὶ βάνοντας
εἰς τὴν ἐξουσίαν του / τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο νὰ γροικᾶται αὐτὸν καὶ ἐκεῖνον τῶν Ἐγγα-
ρίῳ εἰς τὴν μέσσην τῶν δύο ἀ / δελφιῶ καὶ τῶν διαδόχων τος παντοτινὰ καὶ αἰωνίως
καθὼς ἄνωθεν εἴρηται καὶ νὰ βᾶ / νου καὶ νὰ βγάνου κουντουβερνάρους θεληματικοὶν
καὶ οἱ δύο καὶ νὰ ὀρίζην ὁ ἓνας τὸν κουντουβερ / νάρη τοῦ ἐνοῦς πραιμάτου τὸν ἓνα
χρόνον καὶ ὁ ἄλλος τὸν ἄλλον καὶ πάλι τὸν δεύτερον χρόνον νὰ / μεταλλάζεται ἡ
αὐτὴν ἐξουσία εἰς τὰ αὐτὰ πράματα καὶ νὰ λαβαίνῃ ἓνας τὸν ἄλλον εἰς καιρὸν / πᾶ-
σαν καρπὸν νὰ μοιράζου τὴν μάρτε πού τὸς ἀγγίξει ὡς νοικοκύριοι ἴσια καὶ ἀδό-
λω / τα καὶ νᾶναι εἰρηνικοὶν καὶ ἀμεταζήτητοι αὐτοὶν καὶ οἱ διάδοχοί τος καθὼς
θέλει ὁ Θεὸς / πλην ἂν ἴσως καὶ ὁ ἄνωθεν μισέρ Ἰωάννης δὲν ἤθεν δυνηθεῖν νὰ ἐξου-
σιάσῃ ἓνα ἀπὸ / τὰ δύο πράματα εἰς τὸν προορισμένον καιρὸν ὡς ἄνωθεν ὑπόσχεται
νᾶναι καὶ νὰ γροί / κᾶται ἡ ἀδελφὴν του μοναχικὴν νοικοκυρὰ καὶ ἐξουσιάστρα εἰς
τὸ λεγόμενον ἀμπέλιν / τοῦ Καρκαλᾶ καὶ νὰ μὴν χρεωστῇ νὰ δώνῃ τίπετις τοῦ
ἀδελφοῦν της ὅξων πάλι / ἂν ἀπὸ ριζικοῦ καὶ πάρην κανένα ἀπὸ τὰ εἰρημένα πρά-
ματα τότες πάλιν νὰ τρέ / χην ὡς ἄνωθεν ὁ σιασμός τος ἂ μὴ δὲ μπαίρνοντας πρᾶμα
νὰ βάλῃ στὴν μέσσην ὡς / ἄνωθεν μέσα στὶς δύο χρόνους νὰ μὴ μετέχην ὁ μισέρ
Ἰωάννης καμμιᾶς λογῆς νιτράδα ἀπὸ τὸ / ἀμπέλιν τοῦ Καρκαλᾶ μόνον ἡ ἀδελφὴν
του νὰ τὴν ἐξουσιάζῃ ὡς νοικοκυρὰ ἕως ἄνω / θε εἴρηται καὶ οὕτως σὺν Θεὸν ἅγιον
τελειοῦται ὁ παρὼς ταιριασμός καὶ θέλου νὰ / εἶναι στέρεος βέβαιος καὶ ἀχάλαστος
εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς διαδόχους τος τάζοντας / νὰ τὸ κρατοῦ πάντα στερεὸν εἰς
πένα καὶ τῆς ἀφέντης ἀφεντίας ρεάλια ἑκατὸ / ἡγου (νούμερο) 100/ ἀπογράφοντας
καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες καὶ τὰ ἐξῆς —

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Γεωργιλᾶς Γοργογύρης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.